

saa at man altsaa herefter ved Skatteværdi forstaaer Formuen og Indtægtsansættelsen i dens oprindelige Skikkelse. Man har nemlig fundet det rigtigt at give denne Definition, fordi man i de følgende Bestemmelser i Lovforslaget har tilraadet at overlade Reglerne for den Bestatning, som Skatteværdien kunde være Gjenstand for, noget mere til de enkelte Ligningskommissioners, altsaa til Kommunerne friere Skjøn, end der oprindeligt var tilfaldet i Lovforslaget. Dette gjør jeg opmærksom paa, fordi det er Hovedændringen til denne Del af Lovforslaget. I dets oprindelige Skikkelse har Lovforslaget jo gaaet ud paa at finde saa ensartede Regler og Fremgangsmaader for Bestatningen overhovedet som muligt, altsaa ogsaa indbraget selve de detaillerede Bestatningsregler i Lovforslaget med visse mindre Afvigelser under Hensyn til Land- og Bykommunerne og Kjøbenhavn. Udvalgets Flertal har troet, at man uden at skade det Diemed, som Lovforslaget overhovedet tilsigter, kunde gaa endel videre i saa Henseende. Det, som har overveiende Interesse for Lovforslagets fortrinnsvis Diemed, som maa anses for at være Fastsættelse af den mellemkommunale Bestatning, er at faae ensartede Formues- og Indtægtsansættelser gennemførte over hele Landet, thi det er paa Basis af disse, at Kontrollen med den mellemkommunale Bestatning overhovedet skulde hvile. Derimod er det fra dette Synspunkt af mindre Vægt, ja jeg kunde gjerne sige af slet ingen Vægt, hvorledes disse Formues- og Indtægtsansættelser benyttes som Basis for Bestatningen i de enkelte Kommuner. Dette kan strengt taget kun siges at være af Interesse for selve Kommunen og selvfølgelig ogsaa for Skatteyderen, men ikke for Nabo-kommunerne og andre Kommuner, som maatte være interesserede i den mellemkommunale Bestatning. Det er det, som gjør, at man, uden at skade Lovforslagets Diemed, kan overlade Kommunerne et noget større Spillerum med Hensyn til Bestatningen, hvad man utvivlsomt vil sætte særdeles stor Pris paa, og som det ogsaa har vist sig efter de foreløbige Undersøgelser, som Udvalget har kunnet anstille, vistnok vil være fuldstændigt nødvendigt at komme til, for ikke at vende op og ned paa den nugældende Bestatning i mange Kommuner, hvor Lovforslaget i sin oprindelige Skikkelse i meget følelig Grad vilde komme til at indskrænke den kommunale Selvstændighed overfor Skatteansættelsen. Disse foreløbige Undersøgelser, som man har kunnet anstille, have nemlig ført til, at det viste sig, at der anvendes særdeles forskellige Grundsætninger for Bestatningen i de

forskellige Kommuner. Det er jo ganske vist, at saa store Forskelligheder, som faktisk finde Sted, kunne overskride Grændserne for det Rimelige, og at der ogsaa i saa Henseende kan finde Misbrug Sted i de forskellige Kommuner, skal jeg ikke benægte; men paa den anden Side er det ogsaa sikkert, at selve de forskellige kommunale og sociale Forhold i Kommunerne kunne med Føje begrunde væsentlige Afvigelser i Bestatningsreglerne i de enkelte Kommuner indbyrdes. Der er et andet Diemed for det foreliggende Bestatningslovforslag, som ogsaa har været fremdraget ved 1ste Behandling, og som ogsaa jeg indrømmer, at jeg tillægger en ikke ringe Vægt, det er Ønsket om at kunne konstruere vore Regler for den personlige Kommuneskat saaledes, at de i Fremtiden kunne blive Basis for en personlig Skat til Staten. Man har jo under de tidligere Forsøg paa at faae en saadan Bestatning gennemført stødt paa den meget vigtige Vanskelighed, at den nuværende kommunale Bestatning ikke egnede sig til at være Grundlag for en Statskat. Dette Diemeds Opnaaelse vil man jo let se paa ingen Maade heller vanskeliggjøres ved det af Udvalgets Flertal stillede Forslag, thi ogsaa for dette Diemed har det kun Betydning at faae en ensartet Formue- og Indtægtsansættelse gennemført over hele Landet. Smidlertid, ligesom den enkelte Kommune til en vis Grad har fri Raadighed over den Maade, hvorpaa den vil benytte disse Skattebaser til den direkte Bestatning, saaledes vil ogsaa Staten i sin Tid kunne staa frit i Bedragelsen af, hvilke Regler man vil gjøre gjældende for Bestatningen paa det paagældende Grundlag, og det er meget naturligt, at der ogsaa fra Statens Synspunkt i saa Henseende vil blive gjort særlige Betragtninger gjældende med Hensyn til Afdrag i Formue- og Indtægtsansættelserne og de øvrige Regler for Bestatningen, der maatte blive anvendte. Jeg nævner dette Endringsforslag, thi skjøndt det tilsyneladende er meget ubetydeligt, ligger deri dog Principet i de Endringsforslag, der findes yderligere udførte under Nr. 24 og 25, som indeholde de nye Bestatningsregler for Kommunerne. Jeg skal derfor nævne disse Endringsforslag med det Samme, idet jeg isøvrigt skal henvise dels til Forslagene selv, der have faaet en saa udførlig Affattelse, at de forstaaes af sig selv, og dels til den Motivering, der desangaaende findes i Betænkningen. Jeg skal kun føje til, at de Talførelser, der indeholdes i Forslaget til en ny § 13, naturligvis ere udgaede af et Skjøn og altsaa til alle Tider maa anses for at være til en vis Grad vilkaarlig valgte. En hvilken som helst